

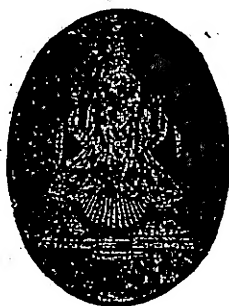
ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்தர ப்ரஹ்மம்
அருளிய
ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

1958

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ சந்திர மௌளீச்வராய நம:
ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்தர ப்ரஹ்மம்
அருவிய

ஆத்மவித்யாவிஸ:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை
பதிப்புரிமை] [விலை அணு 3 அல்லது 19 ந.பை.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
 अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४

ॐ

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

ஸ்ரீ நாம நாமம்
அப்பனிடில் 62
அப்பனிடில் 62

ॐ

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ :

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।

गुरुवरगाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முட் ரிதகரகமலம் சிந்திதஹக்தேஷ்டதம் விமலம் ।

மருவரமாதீயம் கஞ்சன நிரவயிகானந்தநிர்ஹரம்வந்தே॥

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्मुத்தिरையோடுள்ள தாம
ரைக் கையை யுடையவராயும் चिन्तितभक्तेष्टदं பக்தர்
கள் நினைத்த இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவராயும்
निरवधिकानन्दनिर्भरं எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தால் நிரம்
பியவராயும் विमलं பரிசுத்தராயுமுள்ள कंचनकाद्यं गुरुवरं
(ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை வन्दே நமஸ்
கரிக்கின்றேன்.

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।

कंचन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. வடதருநிகட நிவாஸம்

படுதரவிஜ்ஞானமுட் ரிதகராஃஜம் ।

கஞ்சன தேஸிகமாதீயம்

கைவல்யானந்தகந்தலம் வந்தே॥

வடதருனிகடனெவாஸ ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் படுதரவிஷானமுத்ரிகரணச் சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையையுடையவரும் கௌல்யானந்தகந்தக் கலப்பற்றதான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தாயிருப்பவருமான க்வன ஆய் தேசிக் (ஒப்பற்ற) ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை வन्दே நமஸ்கரிக்கிறேன்.

நிர்வசிஸ்சுதிநிரதிநிபதிதஜனதாரணஸுரந்நிகாமு ।

பரமதமேதநகுடிகா பரமசிவேந்திராய்பாதுகா நாமி ॥ 2 ॥

2. நிரவயி-ஸம்ஸுதி-நிரயி-

நிபதித-ஜன தாரணஸ்ஸுரன்-நெளகாம் ।

பரமத-வேதன-வாடிசாம்

பரமஸிவேந்திராய்பாதுகாம் நெளமி ॥

நிர்வசிஸ்சுதிநிரதிநிபதிதஜனதாரணஸுரந்நிகாமு எல்லையில்லாத ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களைக் கரையிற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அதிவேகமாகச் செல்லும் படகாகவும் பரமதமேதநகுடிகா பிறமதங்களை (காலால் ஏற்றி) பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவுமுள்ள பரமசிவேந்திராய்பாதுகா பரம சிவேந்திரர்களுடைய பாதுகையை நாமி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு: குடிகா என்பது பாடமானால், 'பரமதமேதந-குடிகா பிறமதங்களை அழிக்குங் குளிகை போலவுமுள்ள' என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகபரமசிவேந்திராதேவசுஷ்டிவ்யமஹிமாஹம் ।

ஸாத்தமி விஸ்தான்திகுதே சரஸம் ப்ரஸ்தாமி கிஞ்சிதிதம் ॥ 3 ॥

3. ஷேஸிகபரமஸிவேந்த்ரா-

ஷேஸவஸோஹீஹீயஹிவ்யமஹிமாஹம் |
ஸ்வாத்மணி விஸ்வரந்திக்ருதே
ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிஞ்சிஹிம் ||

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு
பரமசிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேச பலத்தாலே பிர
காசமடைந்த திவ்விய மஹிமையையுடைய அஃ
நான் ஸ்ரீமநி விஸ்வரந்திக்ருதே ஆத்மாவிலே அமைதியாயிருப்
பதற்காக சரசு சுவையுடையதான இத் கிஞ்சித் ப்ரஸ்தௌமி
ஏதோ ஒருவகையான இதை (ஸ்துதியாக)ச் சொல்
லத் தொடங்குகிறேன்.

निरुपमनित्यनिरीहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।

विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चास्ति परमात्मा ॥ ४ ॥

4. நிருபமநித்யநிரீஹோ

நிஷ்கல-நிர்மாய-நிர்ம-அனாகார :

விமலிதஸர்வவிகல்ப :

ஸுஹீயோ ஸுஹீயஸ்காஸ்தி பரமாத்மா ||

निरुपमनित्यनिरीहः ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான
நித்தியப்பொருளாய் நிஷ்கலநிர்மாயநிர்गुणाकारः பகுதி
களாகப் பிரிக்கவொண்ணாததாய் மாயையின் ஸம்
பந்தமொன்று மில்லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்த
மொன்றுமில்லாத வடிவை யுடையதுமான பரமாத்மா
பரமாத்மா विगलितसर्वविकल्पः எல்லாவித மாறுபாடு
களும் (விகல்பங்களும்) அற்றதாய் शुद्धः பரிசுத்த

மானதாய் बुद्ध: விழித்துக்கொண்டிருப்பதாய் (ஞான
ஸ்வரூபமாய்) चकास्ति விளங்குகின்றது.

खाविद्यैकनिबद्धः कुर्वन्कर्माणि मुह्यमानः सन् ।

दैवाद्विधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகனிவத்யஃ

ஞர்வன் கர்மாணி முஹ்யமானஃ ஸன் |

டைவாத்வீத்யவந்த்யஃ

ஸ்வாத்மஜ்ஞானான்முனிர்ஜயதி ||

खाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்தையால் மட்
டுமே கட்டுண்டவனாய் कर्माणि காரியங்களை कुर्वन्
செய்துகொண்டும் मुह्यमानः அறிவு மயங்கியும் सन्
இருந்துகொண்டே दैवात् (தற்செயலாக) அத்ருஷ்ட
வசத்தால் स्वात्मज्ञानात् தன் ஆத்மாவைப்பற்றிய அறி
வால் विधूतबन्धः பற்றுகள் நீங்கியவனாக मुनिः முனி
வன் जयति விளங்குகிறான்.

मायावशेन सुप्तौ मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।

देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவசேன ஸுப்தோ

மய்யே பர்யன் ஸஹஸ்ரஸஃஸ்வப்தான் |

டேஸிகவசஃ ப்ரபுத்யோ

தீவ்யத்யான்ந்வாரித்யோ கோடபி ||

मायावशेन मायையिन् सक्तियால் सुप्तः தூங்கு
கிறவனாகி मध्ये (தூக்கத்தின்) இடையிலே स्वप्नान्

கனாக்களை सहस्रः ஆயிரக்கணக்காக பரயந் கண்டு-
(பின்பு) देशिकवचःप्रबुद्धः குருவினுடைய வார்த்தை
களால் விழித்துக்கொண்டவனாகி आनन्दवारिधौ ஆனந்த
ஸாகரத்தில் க: अपि (ஒப்பற்ற) ஒருவன் दीव्यति
தினைத்து இன்புறுகிறான்.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।

गुरुवरकरुणापाज्ञाद् गौरवमासाद्य माद्यति प्राज्ञः ॥ ७ ॥

7. ப்ராஹ்மதஹாவமபாஸ்ய

ஸ்வீக்யுத-நிஜரூப-ஸச்சிதானந்தம் ।

மஹாவர-கருணாபாங் மாஜ்

மௌரவமாஸாத்ய மாத்யதி ப்ராஜ்ஞஃ ॥

गुरुवरकरुणापाज्ञात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின்
கருணைகொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் प्राकृतभाव
பிரக்ருதி ஸம்பந்தமான தன்மையை अपास्य உதறி
யெறிந்து स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः (தன் ஸ்வரூபமான)
உண்மை இயல்பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்ன
தாக்கிக்கொண்டவனாகி गौरवं மேன்மையை आसाद्य
அடைந்து प्राज्ञः அறிவாளி माद्यति களிப்புறுகிறான்.

श्रीगुरुकृपया सचित्सुखनिजरूपे निमग्नधीमौनी ।

विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तशुदितान्तः ॥ ८ ॥

8. ஸ்ரீ மஹாக்ருபயா ஸச்சித்

ஸுவநிஜரூபே நிமத்நயீர்மௌனீ ।

விஹரதி கச்சன விபுயஃ

ஸாந்தாஹந்தோ நிதாந்தமுதிதாந்தஃ ॥

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி श्रीगुरुकृपया ஸ்ரீ குருவின் கிருபையால் सच्चिद्विखनिजरूपे ஸத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே निमग्नः: ஆழ்ந்த புத்தியையுடைய मौनी மௌனியாகி शान्ताहिन्तः அகம்பாவமற்றவனாய் नितान्तमुदितान्तः மிகவும் களிப் புற்ற மனதையுடையவனாய் विहरति விளையாடுகிறான்.

गुरुरकरुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।

रमते यतिवर एको निरुपमसुखसीमनि खैरम् ॥ ९ ॥

9. மருவரகருணாலஹரி =

வ்யதிகரஹரீதலஸ்வாந்தஃ |

ரமதே யதிவர ஏகோ

நிருபமஸுபௌமனி ஸ்வைரம் ||

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாசி गुरुरकरुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः சிறந்த குருவின் கருணையாகிய பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி பெற்ற மனதையுடையவனாய் खैरं தன் னிச்சைப்படி निरुपमसुखसीमनि ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தின் (எல்லைப் புறத்திலே) பெருக்கிலே रमते இன்புறுகிறான்.

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।

विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनीरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேசிகவரகருணா-

ரவிகரஸமபோஹிதாந்தரய்வாந்தஃ |

விஹரன் மஸ்கரிவார்யோ

நிரவபிகானந்த-நீரயாவாஸ்தே ||

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः श्रीं कुरु
 சிரேஷ்டரின் கருணையாகிய சூரிய கிரணங்களால்
 (அக இருளை) அஜ்ஞானத்தைப் போக்கிக்கொண்டவ
 ரான மஸ்கரிவ்ய: சிறந்த சன்னியாசி நிர்வகிகானந்தநிரவீ
 எல்லையற்றதான ஆனந்த ஸாகரத்திலே விहरन्
 விளையாடிக்கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।

परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனிவிபரீதக்ரமதோ

बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।

பரிசிஷ்டமாத்மதத்த்வம்

பய்யன்னாஸ்தே முனி: ஸாந்த: ॥

पञ्चभूतानि ஐந்து பூதங்களையும் ஜனிவிபரிதक्रमत:
 (அவை) தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே
 (அதாவது, ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர், மண்
 எனறதற்கு மாறான மண், நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகா
 சம் என்ற முறையிலே) बुद्ध्या புத்தியைக்கொண்டு
 प्रविलाप्य ஒடுங்கச் செய்து परिशिष्टं எஞ்சியதான आत्मतत्त्वं
 ஆத்மப்பொருளை पश्यन् நோக்கியவனாய் मुनि: ஒரு
 முனிவன் शान्त: சாந்தமுடையவனாக आस्ते இருக்
 கிறான்.

जगदखिलमिदमसारं मायिकमेवेति मनसि मन्वानः ।

पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜமஹில மிஹஸாரம்

மாயிகமேவே ஸி மனஸி மன்வான் : |

பர்யடதி பாடிதாஸஃ

ப்ரஹ்மித மஹமானமத்ஸரஃ கோடபி ||

इदम् अखिलं जगत् இந்த ஜகத் முழுவதும் அசார் ஸாரமற்றது மாயிகம் ஏவ மாயையால் ஆனதேயாகும் इति என்று मनसि மனதிலே ம்நவான்: கருதுவோனாகி पाटिताशः ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்துபோனதால் ஆசையற்றவனும் प्रगलितमदमानमत्सरः செருக்கு, அபி மானம், பொருமை இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழ வப்பெற்றவனுமாகி कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் पर्यटति திரிகிருன்.

नात्मनि किञ्चिन्माया तत्कार्यं वाऽस्ति वस्तुतो विमले ।

इति निश्चयवानन्तः हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. நாத்மனி கிஞ்சின்மாயா

தத்கார்யம்வாஸ்தி வஸ்துதோ விமலே |

இதி நிஸ்சயவானந்தஃ

ஹ்ருஷ்யத்யானந்தநிர்ஹரோ யோஜீ ||

विमले आत्मनि परिशुद्धमान आत्मावाक्य तन् नीडத்திலே माया மாயையேனும் वा அல்லது किञ्चित् கொஞ்சமும் तत्कार्यं மாயையின் காரியமேனும் वस्तुतः உண்மையில் न अस्ति இல்லை इति என்று निश्चयवान् உறுதிகொண்டவனாய் आनन्दनिर्भरः ஆனந்தம் நிரம் பியவனாய் योगी யோகியானவன் अन्तः हृष्यति உள்ளத் திற் களிப்புகிருன்.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।

विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मयः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமஹிமானஹீனோ

மோடிதநானாஜனாசாரஃ |

விஹரதி வாலவடேகோ

விமலஸுஹாம்போநித்யௌ மயீ நஃ ||

त्वमहमभिमानहीनः நீ நான் என்னும் அபிமானமில்
லாதவனாய் மோதितनानाजनाचारः ஜனங்களின் பல வேறு
நடத்தைகளிலும் இன்புறுவோனாய் विमलसुखाम्भोनिधौ
பரிசுத்தமான ஆனந்த ஸாகரத்திலே मयः மூழ்கின
வனாய் बालवत् சிறு பிள்ளையைப்போல एकः ஒருவன்
विहरति விஹையாடுகிறான்.

अवधूतकर्मजालो जडबधिरान्धोपमः कोऽपि ।

आत्मारामो यतिराट् अटवीकोणेष्वटन्नास्ते ॥ १५ ॥

15. அவயுதகர்மஜாலோ

ஜடவயிராந்ந்யோபமஃ கோட்பி |

ஆத்மாராமோ யதிராட்

அடவீகோணேஷ்வடன்னாஸ்தே ||

आत्मारामः (தன்னிலேயே) ஆத்மானிலேயே இன்
புறுவோனாகிய कः அபி यतिराट् ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னி
யாசிச் சிரேஷ்டன் अवधूतकर्मजालः கர்மாக்களாகிய
வலைகளினின்றும் (பந்தங்களினின்றும்) நீங்கிய
வனாய் जडबधिरान्धोपमः அறிவீனனும் செவிடனும் குரு
டனுமான ஒருவனைப் போன்றவனாய் अटवीकोणेषु

காட்டு முலைகளிலே அடந் ஆஸ்தே திரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।

रमते रसज्ञ एको रम्ये खानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஸாந்த்யா ட்ரூஹோபகூடஃ

ஸாந்தஸமஸ்தான்யவேதனோடாரஃ |

ரமதே ரஸஜ்ஞௌ ஏகோ

ரம்யே ஸ்வானந்தபர்யங்கே ||

ரம்யே இன்பமளிப்பதான ஸ்வானந்தபர்யங்கே தன்னுடைய தான ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே ஸான்தஸமஸ்தான்யவேத-
னோடாரஃ மற்ற எல்லாவுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்
தவனான ஓர் ஒப்பற்ற வொரு ரஸஜ்ஞன் (இன்
பச் சுவையறிந்தவன்) ஸான்த்யா மனச் சாந்தியாலே
ட்ரூஹோபகூடஃ இறுகத் தழுவுப்பெற்றவனாய் ரமதே இன்புறு
கிறது.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।

स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वाराज्येऽस्मिन् विराजते यतिराट्॥१७॥

17. உன்மூலிதவிஷயாரிஃ

ஸ்வீகூதவைராஜீ யஸர்வஸ்வஃ |

ஸ்வாத்மானந்தமஹிம்னி

ஸ்வாராஜ்யேஸ்மின் விராஜதே யதிராட் ||

யதிராட் சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் (சிறந்த
சன்னியாசி) உன்மூலிதவிஷயாரிஃ இந்திரிய சுகங்களாகிய
பகைவர்களை வேரோடு களைந்தவனாய் ஸ்வீகூதவிராஜ்யசர்வஸ்வஃ

வைராக்கியமென்னும் சொத்தையெல்லாம் தன்ன
தாக்கிக் கொண்டவனாய் ஸாட்மானந்தமஹிநி தன் ஆத்மா
வாகிய ஆனந்தத்தின் பெருமையென்னும் அஸிந்
ஸாராய் இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில் விராஜதே சிறப்புற்று
விளங்குகிறான்.

‘விஷயம்’ என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்
தையும் குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை
வென்று வேற்றரசர்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் தன்
னுடையதாக்கிக்கொண்டு ராஜ்யாதிகாரத்திற் பெருமை
யுடன் விளங்குவதுபோல யதிச்ரேஷ்டனும் விளங்கு
கிறான் என்பது கருத்து.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णोऽप्यधो वहत्यग्नौ ।
मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्मयी भवति॥१८॥

18. ஸவிதர்யபி ஸீதருசௌ

சந்திரே தீக்ஷணேத்ப்யயோ வஹத்யநீனௌ ।

மாயிக மிதமிதி ஜானன்

ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயீ ஹதி ॥

சவிதரி சூரியன் ஶீதருசௌ அபி குளிரந்த கிரணங்
களையுடையவனாயினும் சந்திரன் தீக்ஷணே அபி
கொடியவனாயினும் அந்நீ தீ அஃ வஹதி கீழ்நோக்கிக்
கொழுந்து விட்டெழுந்தாலும் இஃ இது மாயிக் மாயை
யால் ஆனது इति என்று जानन् அறிந்தவனாகி ஜீவ்முக்
ஜீவன் முக்தன் (உயிரோடுள்ளபோதே மோக்ஷத்தை
யடைந்தவன்) विस्मयी ஆச்சரியங்கொண்டவனாக ந
भवति இருப்பதில்லை.

அஜ்நானவீரவிஜயி ப்ராஜாமாத்ஜமஸ்தகாரூட: ।

விஹரதி ச்யமிராஜ: சமரசஸுஃபாஸ்தி சர்வதோ ரம்யே ॥ 19 ॥

19. அஜ்ஞானவைரிவிஜயீ

ப்ரஜ்ஞாமாதம் மஸ்தகாரூட: ।

விஹரதி ஸம்யமிராஜ:

ஸமரஸஸுஃபாய்மனி ஸர்வதோ ரம்யே ॥

ப்ராஜாமாத்ஜமஸ்தகாரூட: பேரறிவு (ப்ரஜ்ஞை) என்னும் யானையின் பிடரியிலேறிக்கொண்டு அஜ்நானவீரவிஜயி அறியாமையாகிய பகைவனை வென்றவனான ச்யமி-
ராஜ: துறவிராஜன் சர்வத: எல்லா வகைகளிலும் ரம்யே
இன்பந்தருவதான சமரசஸுஃபாஸ்தி (ஸ ம ர ஸ ம்)-
யாதொரு பேதமில்லாத இன்பமான பிரதேசத்-
திலே விஹரதி இன்புறுகிறான்.

शान्ताहं कृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।

पूर्णेन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ 20 ॥

20. ஸாந்தாஹங்க்ரூதிடோஷ:

ஸுஸமாஹிதமானஸ: கோ஽பி ।

பூர்ணேந்துஸிஸிரஹாவோ

ராஜத்யானந்தஸத்யசித்ரஸிக: ॥

शान्ताहं कृतिदोषः அஹங்காரமென்னும் தோஷம்
அற்றவனாயும் சுசமாஹிதமானச: நன்கு அமைந்த மன-
முடையவனாயும் பூர்ணேந்துஸிஸிரभाव: முழுமதிபோன்று
குளிர்ந்த எண்ணங்களை யுடையவனாயும் ஆனந்தஸ-

चिदसिक्: कः अपि षसंसितानन्तप् पोरुलாகि இன்
புறும் ஒப்பற்ற ஒருவன் ராஜதி விளங்குகிறான்.

तिष्ठन्परत्र धान्नि स्वीयसुखाखादपरवशः कश्चित् ।

कापि ध्यायति कुहचिद्गायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम् ॥ २१ ॥

21. திஷ்டண் பரத்ர யாம்னி

ஸ்வீயஸுவாஸ்வாஃபரவஸஃ கஸ்சித் |

க்வாபி ய்யாயதி குஹசித்

மாயதி குத்ராபி நுத்யதி ஸ்வைரம் ||

பரத்ர வேற்றுலகிலே ஧ாந்நி ஓரிடத்திலே திஷ்ட
இருந்துகொண்டு சுவீயஸுஃஸாஃபரவஸஃ தன்னுடையதான
(ஆத்மாவின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்ட
வனாய் கஸ்சித் (ஒப்பற்ற) ஒருவன் சுவீர தன்னிச்சைப்
படி கஅபி க்வ அபி எங்கேனும் ஧்யாயதி மனஞ் செலுத்து
கிறான், குஹசித் எங்கேனும் ஈயதி பாடுகிறான், குத்
அபி எங்கேனும் நுத்யதி ஆடுகிறான்.

अगृहीताघकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।

न्यक्कृतकार्यकलापस्तिष्ठत्यापूर्णसीमनि कापि ॥ २२ ॥

22. அஃகுஹீதாவகலங்கஃ

ப்ரஸமிதஸங்கல்பவிஹீரமஃ ப்ராஜ்ஞஃ |

ந்யக்ஞுதகார்யகலாபஃ

திஷ்டந்த்யாபூர்ணஸீமனி க்வாபி ||

அஃகுஹீதாவகலங்கஃ பாபமென்னும் மறுவை (களங்
கத்தை)க் கொள்ளாதவனாய் ப்ரஸமிதஸங்கல்பவிஹீரமஃ (ஸங்

கல்பங்களால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப் பங்கள் முற்றும் அற்றவனாய் ந்யகூதகார्यகலாப: காரியத் தொகுதிகளையெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனாயுள்ள ப்ராஜ: பேரறிவாளி ஈ அபி எங்கேயோ ஆபூர்ணி-மனி எங்கும் நிறைந்த செல்வத்தில் திஸ்தி நிலைபெற்றிருக்கிறான்.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।

निगमारण्यविहारश्रान्तः शेते स्वधाम्नि कौऽप्येकः ॥ २३ ॥

23. சபலம் மன:குரங்மம்

சாரு ஸ்ரஹீத்வா விமர்ஸவாமுரயா |

நி மமாரண்யவிஹார-

ஸ்ராந்த: ஸேதே ஸ்வயாம்னி கோடப்யேக: ||

चपलं ஒரு நிலையிலே நில்லாது திரிகின்ற मन:कुरङ्गं மனமென்னும் மாணை विमर्शवागुरया (வி மர் ச ம்) ஆராய்ச்சி என்னும் வலையிலே चारु அழகாக गृहीत्वा பிடித்தபின் निगमारण्यविहारश्रान्तः வேதங்களென்னும் காடுகளிலே இன்பமாகத் திரிந்ததாலே कौऽप्येकः ஒருவனாக ஒருவனாக एक: क: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் स्वधाम्नि தன்னுடைய இடத்திலேயே शेते சாய்ந்து அமைதி பெறுகிறான்.

दास्यचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।

अभयारण्ये कौऽपि खैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24. ஞானசித்தவ்யாவரம்

யீரமணஃவஜ் மயாரயா ஹத்வா |

அஹயாரண்யே கோடி

ஸ்வைரவிஹாரீ ஜயத்யேகஃ ||

दार्णचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புலியை
धीरमनःखड्गधारया हत्वा தைர்யங்கொண்ட மனம் என்
னும் வானின் முனையால் வெட்டியழித்து एकः कः अपि
ஒப்பற்றவனான ஒருவன் अभयारण्ये அச்சமின்மை என்
னும் காட்டிலே खैरविहारी தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து
விளையாடிக்கொண்டு जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसरः ।

एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्गणे ॥ २५ ॥

25. ஸஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோ-

ன்மீலனகரயீகரப்ரஸரஃ |

ஏகோ யதிவரபூஷா

நிர்ஹோஷஸ்சரதி சித் மமனே ||

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसरः நல்லோர்களின்
இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளை மலரச்செய்யும்
புத்திக் கதிர்களைப் பரப்புகிறவனாய் निर्दोषः குற்ற
மற்றவனாய் चिद्गणे 'சித்' என்னும் வானத்திலே
यतिवरपूषा துறவிகளுட் சிறந்தவனான குரியன் एकः
தனித்து चरति சஞ்சரிக்கிறான்.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।

शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेव्ये लसति विष्णुपदे ॥ २६ ॥

26. குவலயவிகாஸகாரணம்

அஜ்ஞானய^ஈ வாந்தகௌமுஜீப்ரஜ்ஞு : |

ஸுஹீ^ஈ யோ முனீந்ஹீ^ஈ ர சந்ஹீ^ஈ ர :

ஸுஹீஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணுபஜே ||

குவலயவிகாஸகாரணம் குவளைகள் மலர்வதற்குக் காரணமாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக் காரணமாயும்) அஜ்ஞானதௌமுகீபிரஜ்: அறியாமை என்னும் இருளைப்போக்கும் பேரறிவாகிய நிலவையுடையதாயும் சூர்: (மேலும்) களங்கமற்றுத் தூய தாயுமுள்ள முனிந்ந்: முனிச்சிரேஷ்டனாகிய சந்திரன் சூர்ஸேவ்யே தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான விஷ்ணுபஜே (எங்கும் நிறைந்ததாக நாடப்பெறும் பரம்பொருளிலே) வானத்திலே லஸதி விளங்குகிறான்.

ஸானந்தாமுதசைகை-ரான்தரஸந்தாபஸந்ததி ஸமயந் |

சித்ரமசஞ்சலவூதி-சித்ரமோனி ஸாதி யோகிவர்யவன: || 27 ||

27. ஸ்வானந்தாபிதஸைகை—

ரான்தரஸந்தாப ஸந்ததிம் ஸமயன் |

சித்ரமசஞ்சல வூதி—

ஸிஹீவ்யோமனி ஸாதி யோகிவர்யவன: ||

ஸானந்தாமுதசைகை: தன்னுடைய ஆனந்தமயமான அமுதத் திவலைகளால் (நீர்த்துளிகளால்) ஆனந்தாபஸந்ததி இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) ஸமயந் தணிவித்துக் கொண்டு சித்ரமோனி 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) யோகிகளுட் சிறந்த

வன் என்னும் மேகமானது அச்சலவृத்தி: அலையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் மாதி விளங்குகிறது, சித் ஆச் சர்யம்!

சுமன:சுரமமஞ்ஞல-சஞ்சாரநிவாரிதாஸிலாஸ்தி: |

சஞ்சாரமசுமரீரோ விஹரத்யானந்நாஸிவிதாரமே || 28 ||

28. ஸுமன: ஸௌரமமஞ்ஞல-

ஸஞ்சார நிவாரிதாவிலஸ்ராந்தி: |

ஸம்யமிசாருஸமீரோ

விஹரத்யானந்தஸம்விதாராமே ||

சஞ்சாரமசுமரீ: துறவி என்னும் மென்காற்று
சுமன:சுரமமஞ்ஞலசஞ்சாரநிவாரிதாஸிலாஸ்தி: ம ல ர் க ளி ன்
(ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்
கொண்டு சுகமாக வீசுவதாலே (எல்லோருடைய)
எல்லாச் சிரமங்களையும் நீக்கிக்கொண்டு ஆனந்தசிவ-
தாரமே ஆனந்தமயமான ஸம்விதஜ்ஞானமென்னும்
பூந்தோட்டத்திலே விஹரதி இன்புற்று உலாவுகிறது.

நி:ஸ்ரேயசஸரஸபலே நிர்மலவிஜ்ஞானபலமநோஜ் |

பீதமயே விபினதலே யதிசித்திகூடோ விபாதி கோஸ்யேக: || 29 ||

29. நி:ஸ்ரேயஸஸரஸபலே

நிர்மலவிஜ்ஞான பல்லவமனோஜ்ஜே |

வீதமயே விபினதலே

யதிசரிதிகண்டோ விபாதி கோஸ்யேக: ||

நி:ஸ்ரேயசஸரஸபலே ரஸம் (அமிர்தம்) நிறைந்ததான
மோகஸம் (நிஸ்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தையுடைய

தாயும் நிர்மலவிஜ்ఞானபலவமனோஜ்ஜி விஜ்ఞானம் (பேரறிவு) என்னும் தூய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும் வீதமயே பயம் முற்றும் நீங்கியதாயுமுள்ள விபினதலே காட்டுப்பிரதேசத்தில் க: அபி யதிசிதிகுண: ஁க: ஁ப் பற்ற துறவியாகிய மயில் ஁ன்று விமாதி விளங்கு கின்றது.

நி:சாரஸுवनமருதல்-ஸுத்சாயானந்தசாரஸபூர்ணே ।

वरसरसि चिन्मयेऽस्मिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति खैरम् ॥ ३० ॥

30. நிஸ்ஸாரஸுவனமருதல்—

முத்ஸார்யானந்தஸாரஸபூர்ணே ।

வரஸரஸி சின்மயேதஸ்மின்

பரஹம்ஸ: கோதபி ஁வ்யதி ஁வைரம் ॥

நி:சாரஸுवनமருதல் ஁ஸாரமற்றதான பூமியாகியபாலை நிலத்தை ஁சாய் விட்டகன்று ஁னந்தசாரஸபூர்ணே ஁னந்த மயமான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் சிந்மயே 'சித்' ஁கியதுமான ஁ஸ்மிந் வரஸரஸி ஁ந்த சிறந்த ஁ரியிலே கா அபி ஁ப்பற்ற ஁ரு பர஁ஸ: சிறந்த ஁ம்ஸமானது ஁ர தன்னிச்சைப்படி ஁வ்யதி வி஁ாயாடு கின்றது.

निखिलागमपञ्चविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।

नधुरतरमञ्जुवाचः कूजभास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः ॥ ३१ ॥

31. நி஁லி஁மபல்லவிதே

நிமமபிரஸ்தந்த்ர-ஸீதலோடி யானே ।

மயுரதரமஞ்ஜுவாச:

கூஜன் ஁ஸ்தே யதிந்தி ரகலகண்: ॥

ஸி.—6

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்ந்திருக்கின்றதான நிगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने உபநிஷத்துக்களிலுள்ள உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்ந்திருக்கும் பூஞ்சோலையிலே யதிन्द्रकलकण्ठः சன்னியாசிச் சிரேஷ்டனான குயிலானது मधुरतरमञ्जु-वाचः மிக்க இனிமையான அஞ்சொற்களை கூஜந் மிழற்றிக் (கூவிக்) கொண்டு आस्ते இருக்கின்றது.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।

विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. ஞானிதமோஹமடேஹோ

உருரீகூதலகலஉரிதபார்உலஃ |

விபுயோத்தமலிம்ஹவரோ

விஹரத்யானந்தவிததகாந்தாரே ||

दारितमोहमदेभः அஜ்ஞானம் என்னும் மதம்பிடித்த யானையைப் பிளந்தெறிந்து दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः பாபங்கள் என்னும் புலிகளை யெல்லாம் வெருட்டியோட்டிய विबुधोत्तमसिंहवरः புத்திமான்களுட் சிறந்தவனான சீரிய சிங்கமானது आनन्दविततकान्तारे ஆனந்தம் என்னும் அகன்ற காட்டிலே विहरति இன்புற்று விளையாடுகின்றது.

अज्ञानमृगवरोज्झित-विज्ञानोत्तुङ्गमृङ्गशिखरितले ।

मतिसलिलशीतलाङ्गो यतिमदकलभो विराजते विहरन् ॥ ३३ ॥

33. அஜ்ஞானஜீவவரோஜஸித—

விஜ்ஞானோத்துங் மஹுங் மஸிவரிதலே |
மதிஸலிலஸீதலாங்மோ

யதிமடிகலலோ விராஜதே விஹரன் ||

அஜ்ஞானமூலவிஜ்ஞானோத்துஜ்ஜிவரோஜஸிதலே அநியாமை
(அஜ்ஞானம்) என்னும் சிங்கத்தாலும் ஏறமுடியா
தென்று விடுக்கப்பெற்ற பேரறிவு (விஜ்ஞானம்)
என்னும் உயர்ந்த கொடுமுடியின் உச்சிப்பாகத்
திலே மதிலிலிதலாங்: மனனம் என்னும் நீராலே
குளிர்ந்த வுடையுடைய யதிமடிகலம: துறவி என்னும்
மத்யானே விஹர் விஜ்ஞானாடிக்கொண்டு விராஜதே
விளங்குகிறது.

नासाञ्चलनिहिताक्षो नामादिभ्यो निवर्तितस्वान्तः ।

तटिनीतटेषु तत्त्वं ध्यायन्नास्ते यतिः कोऽपि ॥ ३४ ॥

34. நாஸாஞ்சலநிஹிதாக்ஷோ |

நாமாடிஹ்யோ நிவர்(த்)திதஸ்வாந்த: |

தடினிதடேஷு தத்வம்

ய்யாயன்னாஸ்தே யதி: கோடபி ||

க: அபி யதி: ஒப்பற்ற ஒரு துறவி நாஸாஞ்சலநிஹிதாக்ஷ:
மூக்கு நுனியிலே பார்வையை வைத்தவனாய் நாமா-
திமய: பெயர் முதலானவற்றினின்றும் நிவர்த்திதஸ்வாந்த:
தன்னுடைய மனதை மீட்டுக்கொண்டவனாய் தடினி-
தடேஷு நதிக்கரைகளில் தத்வம் உண்மையை ஧்யாய் தியா-
னித்துக்கொண்டு ஆஸ்தே இருக்கிறான்.

आशावसनो मौनी नैराश्यालंकृतः शान्तः ।

करतलभिक्षापात्र-स्तरुतलनिलयो मुनिर्जयति ॥ ३५ ॥

35. ஆசாவஸனோ மௌனீ

நைராஸ்யாலங்குதஃ ஸாந்தஃ |

கரதல ஹிக்ஷாபாத்ரஸ்—

தருதலநிலயோ முனிர்ஜயதி ||

आशावसनः திக்ஞககையே ஆடையாக வுடைய வனாய் மௌனீ மனனஞ் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவனாய்) நைராஸ்யாலங்குதஃ பற்றின்மையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய் ஸாந்தஃ அமைதியுற்றவனாய் கரதலமிக்ஷாபாத்ரஃ உள்ளங்கையைப் பிச்சை வாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய் தருதலநிலயஃ மரத்தடியைக் குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்டவனான முனிஃ முனிவன் ஜயதி சிறந்து விளங்குகிறான்.

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्ये ।

शेते कौन्सिपि यतीन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. விஜனநதீகுஞ்ஜமூலே

மஞ்ஜுலபுலினைகமஞ்ஜுதரதல்பே |

ஸேதே கோடபி யதீந்ந்ரஃ

ஸமரஸஸுவபோயவஸ்து நிஸ்தந்ந்ரஃ ||

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ஒரே ஸச்சிதானந்தமயமான பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான கஃ அபி ஒப்பற்ற ஒரு யதிவரஃ சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் விஜனநதீகுஞ்ஜமூலே ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச்

சோலையாகிய (புதராகிய) வீட்டிலே மञ்ஜுலபுலிநைகமञ்ஜு-
 தரதல்பே அழகான மணல் என்னும் மிக்க வசீகரமான
 தும் ஒப்பற்ற துமாகிய படுக்கையிலே சேதே படுத்துக்
 கொண்டிருக்கிறான்.

भूतलमृदुतरशय्यः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।

राकाहिमकरदीपो राजति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥ ३७ ॥

37. ஹதலஜ்யுதரஸ்யம்:

ஸீதலவாதைகசாமர: ஸாந்த: |

ராகாஹிமகரஃபோ

ராஜதி யதிராஜஸேவர: கோடபி ||

யதிராஜசேகர: தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான க: அபி
 ஒப்பற்ற ஒருவன் சீதலவாதைகசாமர: குளிர்காற்று என்
 பதையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும் ராகாஹி-
 மகரஃபோ: பெளர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்
 டும் பூதலமூதரஸ்ய: வெறுந்தரை என்னும் மிக மெது
 வான மெத்தையிலே சாய்ந்துகொண்டும் சாந்த:
 அமைதியுற்றவனாய் ராஜதி விளங்குகிறான்.

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे ।

मन्दं मलयजपवने वाति प्रखपिति कोऽपि यतिराजः॥३८॥

38. விபுலஸிலாதல ஹலகே

விமலஸரிடி ஈர்டர்வ்யுதோடாரே |

மந்தம் மலயஜபவனே

வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோடபி யதிராஜ: ||

विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे निरमलमान आற்று நீராலே
குழப் பெற்று அழகாயுள்ள விபுலசிலாதலபலகை அகன்ற
பாறையாகிய பலகையிலே மலயஜபவநே மந் வாதி
தென்றலானது மெல்ல வீச க: அபி ஒப்பற்ற வொரு
யதிராஜ: சிறந்த துறவி ப்ரஸபிதி நன்றாகத் தூங்குகிறான்.

आन्तरमेकं किंचित्सन्ततमनुसंधन्महामौनी ।

करपुटभिक्षामश्न-नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि॥३९॥

39. ஆந்தரமேகம் கிஞ்சித்

ஸந்ததமனுஸம்ஸ்யன் மஹாமௌனீ |

கரபுடபிக்ஷாமஸ்னன்-

னடதிஹிவீத்யாம் ஜடாக்ரூதி:கோடபி ||

किंचित् एतौ ஒன்றை ஆந்தரம் மனத்துள்ளே சந்தத்
இடைவிடாமல் அநுஸந்தத் சிந்தித்துக்கொண்டும் மஹா-
மௌனீ பெரிய மௌனியாகி கரபுடபிக்ஷா உள்ளங்கை
யிலே (இடப்பெற்ற) பிக்ஷான்னத்தை அஸ்ந உண்
டும் ஜடாக்ரூதி: அறிவில்லாத ஜடப்பொருளைப்
போன்ற வடிவமுடையவனாய் வீத்யா தெருவில் க: அபி
ஒப்பற்ற ஒருவன் அடதி ஹி திரிகிறுன்னாரே ?

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।

प्राप्नोति कवलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரவிலாப்ய ஜகதஸேஷம்

பரிஸிஷ்டாவண்வஸ்து பரதந்த்ர: |

ப்ராப்தௌதி கவலமாஸ்யே

ப்ராப்தம் ப்ராரஹ்ய ப்ரகர்மணா கோடபி ||

अशेषं जगत् ஜகத்து முழுவதையும் ப்ரவிலாப்ய நன்றாகக் கரைத்தொழித்து பரிசிஷாஸ்யஸ்துபரதந்: மீதியாயுள்ள முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனாக: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் ப்ராப்த் கிடைத்த கவல் கவளத்தை (பிடிசோற்றை) ப்ரர்வகர்மணா ப்ராரப்த கர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய வினைப்பயனால்) आस्ये வாயிலே இட்டு ப்ரர்நாதி உண்கிறான்.

निन्दति किमपि न योगी नन्दति नैवापरं किमप्यन्तः !

चन्दनशीतलहृदयः कन्दलितानन्दमन्थरः स्वास्ते ॥ ४१ ॥

41. நிந்ததி கிமபி ந யோகீ

நந்ததி நைவாபரம் கிம்ப்யந்த: |

சந்தனஸீதலஹ்ருதய:

கந்தலிதானந்தமந்ந்ர: ஸ்வாஸ்தே ||

யோகி யோகியானவன் அந்: மனத்துள் கிம் அபி ஒன்றையேனும் ந நிந்ததி நிந்திப்பது (இகழ்வது) இல்லை; அபர் கிம் அபி வேறு ஒன்றையும் ந நந்ததி எவ புகழ்வதும் இல்லை ; சந்தனஸீதலஹ்ருதய: சந்தனத்தைப் போன்ற குளிர்ந்த இருதயமுடையவனாய் கந்தலிதா-
நந்தமந்ந்ர: ஆனந்தம் நிறைந்து ததும்புகின்றவனாய்
स्वास्ते அமர்ந்திருக்கிறான்.

संत्यज्य शास्त्रजालं संव्यवहारं च सर्वतस्त्यक्त्वा ।

आश्रित्य पूर्णपदवीमास्ते निष्कम्पदीपवद्योगी ॥ ४२ ॥

42. ஸந்த்யஜ்ய ஸாஸ்த்ரஜாலம்

ஸம்வ்யவஹாரம் ச ஸர்வதஸ்த்யக்த்வா |

ஆஸ்ரித்ய பூர்ணபடி—

மாஸ்தே நிஷ்கம்பஹீபவடி யோஜீ ||

शास्त्रजालं सास्तत्रजालं कुवियल्लकां संत्यज्य नन्त्रक
விட்டுவிட்டு संव्यवहारं च கடமையையும் सर्वतः முற்றி
லும் त्यक्त्वा துறந்து निष्कम्पदीपवत् அசையாத சுடரை
யுடைய நந்தர்விளக்கைப்போல योगी யோகியான
வன் पूर्णपदवीं நிறைந்த நிலையை आश्रित्य அடைந்து आस्ते
இருக்கிறான்.

तृणपङ्कचर्चिताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।

विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. துண்பங்கசர்(ச்)சிதாங்மஸ்-

துணமிவ விஸ்வம் விலோகயன் யோஜீ |

விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே

விஜராமரஹ்மணி விஸ்ரான்தஃ ||

तृणपङ्कचर्चिताङ्गः புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்
பெற்ற அவயவங்களையுடையவனாய் विश्वं உலக
மனைத்தையும் तृणम् इव புல்லைப்போல विलोकयन् நோக்
கிக்கொண்டு वनान्ते காட்டுப் புறத்திலே विश्रान्तः
சிரமந்தீர்ந்து அமைதியுற்றவனாய் योगी யோகியான
வன் रहसि தனிமையிலே विजरामरभूम्नि நரையும் மரண
மும் இல்லாத பிரதேசத்திலே विहरति இன்பமாய்
விளையாடுகிறான்.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किंचिदपि वचनम् ।
तिष्ठति निरुपमभूमनि निष्ठामवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பஸ்யதி கிமபி ந ரூபம்

ந வடிதி ந ஸ்ரணோதி கிஞ்சிதபி வசனம் |

திஷ்டதி நிருபமஹுமனி

நிஷ்டாமவலம்ப்ய காஷ்டவடியோகீ ||

யோகி யோகியானவன் கிம் அபி ரூபம் எந்த ரூபத்
தையும் ந பஸ்யதி காண்பதில்லை; ந வததி பேசுவ
தில்லை; கிஞ்சித் வசனம் அபி எந்தப் பேச்சையும்
ந ஸ்ரணோதி காதாலே கேட்பதில்லை; நிருபமஹுமனி (உவமை
யில்லாத) ஒப்பற்ற செல்வத்திலே (ப்ரதேசத்திலே)
நிஷ்டா நிலைபெற்றிருப்பதை அவலம் கைக்கொண்டு
காஷ்டவத் மரம்போல திஷ்டதி அசையாதிருக்கிறான்.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।

गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்யபிமானவிஹீனோ

ஜந்துஷு ஸர்வத்ர பூர்ணதாம் பஸ்யன் |

மஹிம் சரதி யதீந்த்ரோ

மூவடிவிலா மமார்யதத்த்வஜ்ஞஃ ||

ஜாத்யபிமானவிஹீன: தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம்
ஒன்றும் இல்லாதவனாய் சர்வத்ர எங்கும் ஜந்துஷு (எல்லா)
ஜந்துக்களிடத்திலும் பூர்ணா நிறைந்த தன்மையை
பஸ்யன் காண்பவனாய் அகிலாசார்த்ததத்வஜ்: எல்லா (ஆகமங்

களிலுமுள்ள) வேதங்களிலுமுள்ள உண்மைப் பொருளை அறிந்தவனான யதிந்ந: துறவிகளுட் சிறந்தோன் மூவத் அறிவில்லாதவன்போல மூடம் சரதி மறைந்து திரிகிறான்.

उपधाय बाहुमूलं परिधायकाशमवनिमास्तीर्य ।

प्रखपिति विरतिवनितां परिरभ्यानन्दपरवशः कोऽपि ॥ ४६ ॥

46. உபயாய வாகுமூலம்

பரியாயாகாஸமவனிமாஸ்தீர்ய |

பரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம்

பரிரஹ்யானந்தபரவஸ: கோடபி ||

க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் வாகுமூல் அடித்தோளை உபாய தலையணையாகக் கொண்டு அகாஸ வானத்தை பரிதாய போர்வையாகக் கொண்டு அவன் தரையை அஸ்தீர்ய மெத்தையாகக் கொண்டு விரதிவனிதா விரக்தி என்னும் அழகியை பரிர்மய தழுவிக்கொண்டு அந்ந்-பரவஸ: ஆனந்த பரவஸமாய் ப்ரஹ்பிதி நன்றாக நித்திரை கொள்கிறான்.

गतमेदवासनाभिः स्वप्नोदास्वारनाशीभिः ।

रमते सह यतिराजस्रयन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. மதஹேவாவஸனாபி:

ஸ்வப்ரஜ்ஞோதாஸ்வாரநாஸீபி: |

ரமதே ஸஹ யதிராஜஸ்—

தீர்யயந்தாந்த:புரே கோடபி ||

कः अपि यतिराजः ஒப்பற்ற ஒரு சிறந்த சன்னியாசி
त्रयन्तान्तःपुरे உபநிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்புரத்
துலே गतमेदासनाभिः பேதவுணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்)
நீங்கியவர்களான स्वज्ञोदारवारनारीभिः सह தன் பேரறிவு
என்னும் அழகிய மாதர்களோடு रमते இன்புறுகிருன்.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोद्दामदीपिकोदीप्तम् ।

आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥ ४८ ॥

48. வைராஜ்யவிபுலமார்மம்

விஜ்ஞானோத் தாமதீபிகோதீபீதம் |

ஆருஹ்ய தத்த்வஹர்மயம்

முக்த்யா ஸஹ மோததே யதிராட் ||

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்
னும் அகன்ற வழியை யுடையதாய் विज्ञानोद्दामदीपिकोदीप्तं
பேரறிவு (விஜ்ஞானம்) என்னும் சிறந்த தீபத்
தாலே மிக்கஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहर्म्यं உண்மை
யென்னும் உப்பரிகைக்கு आरुह्य ஏறிச்சென்று यतिराट्
துறவிகளிற் சிறந்தவன் मुक्त्या सह முக்தி (என்னும்
பெண்மணி)யோடு मोदते இன்புறுகிருன்.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृण्यकल्पवल्लीं च ।

अपमानामृतगुटिकामात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. விஜனதலோத்பலமாலாம்

வனிதாவைதுஷ்ணயகல்பவல்லீம் ச |

அபமானாமுதகுடிகாமாத்மஜ்ஞஃ

கோ஽பி ஸுஹ்நாதி ||

க: அபி ஒப்பற்றவொரு ஆத்மஜ்ஞாணி
 விஜனதலோத்பலமாஜ் ஜனவஞ்சாரமில்லாத இடத்தில்
 (நிரையாக மலர்ந்த) நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலை
 யாகவும் வனிதா-வீத்யகல்பவஜ்ஜி பெண்பாலாரிடத்தில்
 ஆசையற்றிருத்தலைக் கற்பகக் கொடியாகவும்
 அபமானாமூர்திகாஞ் (பிறர் செய்யும் அவமானத்தை)
 அகங்காரமற்றிருப்பதை அமிர்த குளிகையாகவும்
 சூக்தி ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किञ्चिदादत्ते ।

आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥ ५० ॥

50. ந நிஷேததி டோஷடியா

முணவஹீத்யா வா ந கிஞ்சிதாத்தே |

ஆவித்யகமவிலமிதி

ஜ்ஞாத்வோதாஸ்தே முனி: கோதபி ||

க: அபி ஒப்பற்ற ஒரு முனி: முனிவன் டோஷடியா
 குற்றம் என்ற எண்ணத்தால் ந நிஷேததி (ஒன்றையும்)
 மறுப்பதில்லை; குணபுத்தியா நல்லது என்ற எண்ணத்
 தால் கிஞ்சித் ஒன்றையும் ந வா அத்தே ஏற்றுக்கொள்வது
 மில்லை; அகிலம் எல்லாம் ஆவித்யக் அவித்யையால்
 ஆனது இதி என்று ஜ்ஞா அறிந்து உதாஸ்தே (உதாஸீன
 மாக) பற்றற்றவாக இருக்கிறான்.

भूतं किमपि न मनुते भावि च किञ्चिन्नचिन्तयत्यन्तः ।

पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तु समस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥ ५१ ॥

51. ஊதம் கிமபி ந மனுதே

ஊவி ச கிஞ்சிள் ந சிந்தயத்யந்தஃ |

பய்யதி ந புரோவர்த்யபி

வஸ்து வஸ்தாதார்யஸமரஸஃ கோடபி ||

சமஸ்தார்த்தசமரச: எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள
ஒரே தன்மையான இன்பமேயாக விளங்கும் க: அபி
ஒப்பற்ற ஒருவன் மூத் சென்றதை கிம் அபி கொஞ்ச
மும் அந்த: மனதிலே ந மனுதே சிந்திப்பதில்லை; भावि: च-
வரப்போவதையும் किञ्चित् கொஞ்சமும் ந चिन्तयति-
சிந்திப்பதில்லை; पुरोवर्ति वस्तु அபி தன் முன்னேயுள்ள
வஸ்துவையும் ந परयति காண்பதில்லை.

निगृहीताखिलकरणो निर्मृष्टाशेषविषयेह: ।

वृत्तिमनुचमसीमां प्राप्तः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥ ५२ ॥

52. நிஹிதாவிஸகரணே

நிர்ஜுஷ்டாஸேஷவிஷயேஹ: |

வ்ருத்திமனுத்தமஸீமாம்

ப்ராப்தபர்யடதி கோடபி யதிவர்ய: ||

க: அபி ஒப்பற்றவொரு யதிவர்ய: சன்னியாசிச்-
சிரேஷ்டன் நிஹிதாவிஸகரண: எல்லாக் கரணங்களையும்
(எல்லாச் செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு
निर्मृष्टाशेषविषयेह: இந்திரிய சுகங்களிலுள்ள ஆசைகள்
முழுவதையும் அழித்து அனுத்தமஸீமா் மேல் எல்லையில்
லாத वृत्ति ஆனந்தத்தை प्राप्त: அடைந்தவனாய் पर्यटति
எங்கும் திரிகிறான்.

संत्यजति नोपपन्नं नासंपन्नं च वाञ्छति कापि ।

स्वस्थः शेते यतिराहान्तरमात्रानन्दमनुभवन्नैकः ॥ ५३ ॥

53. ஸந்த்யஜதி நோபபன்னம்

நாலம்பன்னம் ச வாஞ்ஹதி க்வாபி |

ஸ்வஸ்யஃஸேதே யதிரா—

வாந்தரமானந்த மனுஹவன்னேகஃ ||

யதிராஹ சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் உபபன்னம் கிடைத்ததை ந சன்யஜதி வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை; அசம்பन्नம் கிடையாததைக் குறித்து கூட அபி எப்பொழுதுமே நாசம் வான்னம் ஆசைப்படுவதும் இல்லை; ஸ்வஸ்த்: தன் ஆத்மாவிலேயே நிலைபெற்று நின்று அந்நர் (மனத்துள் இருக்கும்) அடிப்படையான அந்நம் ஆனந்தத்தை அநுபவம் அனுபவித்துக்கொண்டு ஓர் உபபற்றவனாக சேர் அமைதியுற்றிருக்கிறான்.

कामपि विमलं पदवीभासाद्यानन्दसंविदुन्निद्राम् ।

आस्ते भिक्षुक एको विहरन्निर्मुक्तबन्धनः स्वैरम् ॥ ५४ ॥

54. காமபி விமலம் பதவீ—

மாஸாஹ் யானந்த ஸம்விதூன்னிஹ்ராம் |

ஆஸ்தே விஹரன் ஓர்முக்தவந்தன்: ஸ்வைரம் ||

விஹரன் நிர்முக்தவந்தன்: ஸ்வைரம் ||

ஓர்: பிஷுக்: உபபற்றவொரு சன்னியாசி விமலம் மாசற்றதும் அந்நம்விதூநித் ஸம்வித் ஞானமும் ஆனந்தமும் மலர்ச்சியுடையதுமான காம் அபி உபபற்றவொரு பதவீ நிலைமையை அசாஹ் அடைந்து

निमुक्तबन्धनः கட்டுக்களினின்றும் விடுதலை பெற்றவனாய் சீர்தன்னிச்சைப்படி विहरन् விளையாடிக்கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

वस्तुन्यस्तमिताखिलविश्वविहारे विलीनमनाः ।

राजति परानपेक्षो राजाऽखिलवीतरागानाम् ॥ ५५ ॥

55. வஸ்துன்யஸ்தமிதாவில—

விஸ்வவிஹாரே விலீனமனா: |

ராஜதி பரானபேக்ஷா

ராஜா஽விலவீதராமானாம் ||

அகிலவீதராగాणां ராஜா பற்றற்றவர்கள் எல்லோரிலும் சிறந்தவன் அஸ்தமிதாஅகிலவிஸ்வவிஹாரே எல்லா ஜகத்திலுமுள்ள லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன வஸ்துனி (பரம்) பொருளிலே விலீனமனா: ஒடுங்கிய மனதையுடையவனாய் பரானபேக்ஷ: வேறொன்றும் வேண்டாதவனாய் (ஸ்வதந்திரனாய்) ராஜதி விளங்குகிறான்.

आचार्यापाङ्गदृशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।

प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदाभाति ॥ ५६ ॥

56. ஆசார்யாபாங்மஹிஸா

ஸமவாப்தாபாரஸம்விதாசார: |

ப்ரஸமிதஸகலவிஹேத:

பரஹம்ஸ: கஸ்சிதாஹதி ||

கசித் ஒப்பற்ற வொருவன் ஆசார்யாபாங்மஹிஸா ஒருவின் சீகடாக்ஷத்தால் சமவாப்தாபாரஸம்விதாசார: எல்லையற்ற

தான ஸம்வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவனாய்
 ப்ரஸமிதஸகலவிபேத: வேறுவேறான பேதங்களை
 எல்லாம் அறவே ஒழித்தவனாய் ப்ரஹ்ம: ப்ரமஹம்ஸ:
 னாய் ஆமாதி விளங்குகிறான்.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विधूय विध्यादीन् ।

परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தா-

முத்தீர்ய வியாய வியாயாஜீன் |

பரிஸிஷ்யதே யதீந்த்ர:

பரிபூர்ணானந்தபோதமாத்ரேண ||

யதிந்ர: சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தா
 வர்ணங்கள் ஆஸ்ரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடு
 களை உத்தீர்ய கடந்து வித்யாதிந் (சாஸ்திரங்களில் விதி
 கப்பட்ட) விதி முதலியவற்றை வித்ய உதறி
 யெறிந்து பரிபூர்ணானந்தபோதமாத்ரேண பரிஸிஷ்யதே முற்றும்
 நிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமேயாக (சிதானந்தம்
 மட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிறான்.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।

प्रविगलितदेहबन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८ ॥

58. க்ஷயமுபனீய ஸமஸ்தம்

கர்ம ப்ராரவ்ய முபஹுஜ்ய |

ப்ரவிமலிததேஹபந்த:

ப்ராஜ்ஞோ வ்ரஹ்மைவ கேவலம் பவதி ||

पउप्राज्ञपेराறிவாளி பார^{ஹ்} ப்ராரப்த வினையை
 भुज्य : அனுபவித்து சமஸ்த் (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, ப்ரா
 ரப்தம் ஆகிய) எல்லா கர்ம வினைகளையும் क्षयम् उपनीय
 அழிந்துபோம்படி செய்து प्रविगलितदेहबन्धः சரீரத்
 தோடுள்ள பந்தம் (கட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்ற
 वन्राय केवलं (தனித்த) சுத்த ब्रह्म एव ப்ரம்மமாகவே
 भवति ஆகிறான்.

स्तिमितमनन्तमनाद्यं संततमानन्दबोधधनम् ।

अविकल्पमाद्यमेकं सन्मात्रं विद्यते किमपि ॥ ५९ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாடியம்

ஸந்ததமானந்தவேடயவனம் |

அவிகல்பமாடியமேகம்

ஸன்மாத்த்ரம் விடியதே கிமபி ||

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒன்று ஸ்திமித் அமைதி
 யுடையதாய் அநாத் ஆதியில்லாததாய் அனந்த் முடி
 வில்லாததாய் சந்தத் எப்பொழுதும் ஆனந்தபோதனம் ஒரே
 ஞானமும் ஆனந்தமுமாயிருப்பதாய் அவிகல்பம் மாறு
 பாடில்லாததாய் அத் ஆதிப்பொருளாய் ஏகம் சன்மாத்ரம்
 'ஸத்' மாத்திரமேயாகிய ஒன்றாய் விद्यते விளங்கு
 கின்றது.

अक्षरमजरमजातं सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानम् ।

प्रगलितसर्वक्लेशं परतत्त्वं वर्तते किमपि ॥ ६० ॥

ஸி—?

60. அக்ஷரமஜரமஜாதம்

ஸௌக்ஷ்மதராபூர்வஸூத்ரவிஜ்ஞானம் |

ப்ரமவிதஸர்வக்லேஸம்

பரதத்த்வம் வர்(த்)ததே கிமபி ||

கிம் அபி ஒப்பற்ற ஒரு பரதத்வம் சிறந்த உண்மைப் பொருளானது அக்ஷர் அழிவில்லாததாயும் அஜர் மூப்பு இல்லாததாயும் அஜாத் பிறப்பு இல்லாததாயும் ப்ரகலிதஸர்வக்லேஸம் எல்லாத் துன்பங்களும் நமூனி யொழிந்ததாயுமுள்ள சூக்ஷ்மதராபூர்வஸூத்ரவிஜ்ஞானம் மிக நுண்ணியதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது இல்லாத ஆதிப் பொருளுமான பேரறிவாக வர்தே இருக்கின்றது.

சுखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।

समरसमभयमपारं तत्किंचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61. ஸௌக்யதரமமரமதூரம்

ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரியேஸ்தீரம் |

ஸமரஸமஹயமபாரம்

தத்கிஞ்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

தத் 'தத்' என்னும் கிஞ்சன ஒரு தத்வம் உண்மையானது சுஹதர் பேரின்பமாயும் அமர் அழியாததாயும் அதூர் தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) சம்ஸாரவரிதே: ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் தீர் அக்கரையாயும் சார் ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) சமரஸம் ஒரே (சுவையை) தன்மையையுடையதாயும்

அபார் எல்லையற்றதாயும் அமயம் (இரண்டற்றதால்) அச்ச
மில்லாததாயும் விद्यते காணப்படுகின்றது.

अरसमगन्धमरूपं विरजस्कमसत्त्वमतमस्कम् ।
निरुपमनिर्भयतत्त्वं तत्किमपि द्योतते नित्यम् ॥ ६२ ॥

62. அரஸமஹந்த்யமரூபம்

விரஜஸ்கமஸத்த்வமதமஸ்கம் |

நிருபமநிர்ஹயதத்த்வம்

தத்திமபி தீயோததே நித்யம் ||

அரசம் சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும்
அஃகம் மணம் இல்லாததும் அரூபம் வடிவமில்லாததும்
விரஜஸ்கம் ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் அசத்வ
குணமில்லாததும் அதமஸ்கம் தமோகுணமில்லாதது
மான தத் 'தத்' என்னும் நிருபமநிர்ஹயதத்வம் (வேறு
பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும்
அச்சமற்றதுமான உண்மைப் பொருள் கிம் அபி
(ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று நியம் என்றுமுள்ளதாய்
த்யோததே விளங்குகின்றது.

इति गुरुकरुणापाङ्गादार्याभिर्द्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः ।
निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥ ६३ ॥

63. இதி ஸுருகருணாபாங்கா-

ஶார்யாஶிர்தீவ்யபிக்ஷஷ்டிஸங்க்யாஶி: |

நிரவத்யாஶிரவோசம்

நிஸமஸிரஸ்தந்த்ரஸாரஹுதார்த்யம் ||

इति इव்வாहु गुरुकरुणापाङ्गात् कुरुविन् कुरुणै
 निरम्पिय कडाक्षत्ताले द्वयधिकषष्टिसंख्याभिः अहुपत्
 तिरண்டு என்று கணக்குள்ளவையும் நிர்வயாभि: குற்ற
 மற்றவையுமான आर्याभि: ‘ஆர்யா’ விருத்தத்தி
 லமைந்த சுலோகங்களால் (சிறந்த சொற்களால்)
 निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थं உபநிஷத்துத் தந்திரங்களின்
 (உபாஸனாமுறைகளின்) ஸாரமான பொருளைப்
 பற்றி अवोचम् பேசினேன்.

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवासरं स्मरन्विबुधः ।

परिणतपरात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥ ६४ ॥

64. மஹிதமிமமாத்மவீத்யா-

விலாஸமனுவாஸரம் ஸ்மரன்விபுய: |

பரிணதபராத்மவீத்ய:

ப்ரபத்யதே ஸபதி பரமார்யம் ||

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட आत्मविद्याविलासं
 (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான)
 “ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:” என்னும் இம் இதை
 अनुवासरं ஒவ்வொரு நாளும் स्मरन् ஸ்மரித்த விபுய:
 அறிவாளி परिणतपरात्मविद्यः சிறந்த ஆத்மஜ்ஞானத்தில்
 முதிர்ந்தவனாகி सपदि உடனேயே परमार्थம் பரம்பொருளை
 प्रपद्यते அடைகிறான்.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्यं सदाशिवेन्द्रेण ।

रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिः पूर्णा ॥ ६५ ॥

65. பரமஸிவேந்தீ ரஸ்ரீ மரு-

ஸிஷ்யேணேத்யம் ஸடாஸிவேந்தீ ரேண |
ரசிதேயமாத்மவிதீ யா-

விலாஸநாமனீ க்ருதி: பூர்ணா ||

इयं இவ்வாறு பரமசிவெந்திரீஸுருஷியேண ஸ்ரீ குரு
பரமசிவேந்திரர்களின் சிஷ்யர்களான சதாசிவெந்திர
ஸதாசிவேந்திரர்களால் ரசிதா செய்யப்பெற்ற ஆத்ம-
வித்யாவிலாஸநாமி 'ஆத்ம விதீயா விலாஸ:' என்னும்
பெயரையுடைய இய் க்ருதி: இந்தச் செய்யுள் ஸ்ரீ
முற்றுப்பெற்றது.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-

पादाब्जसेवापरायण-श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या

विरचित: आत्मविद्याविलास: समाप्त: ||

இதி ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீபரமஸிவேந்தீ ர ஸரஸ்வதீ பாடாப்வீ ஜ
ஸேவாபராயண ஸ்ரீ ஸடாஸிவேந்தீ ர ஸரஸ்வத்யா
விரசித: ஆத்மவிதீயாவிலாஸ: ஸமாப்த:

[இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரம
சிவேந்திர 'ஸரஸ்வதீ' என்பவர்களின் திருவடித்
தாமரைகளிலே ஸேவை செய்வதையே முக்கியமாகக்
கொண்டு ஈடுபட்டவர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர
ஸரஸ்வதீ என்பவர்களால் இயற்றப்பெற்ற
ஆத்மவிதீயாவிலாஸ: என்னும் நூல்
முற்றிற்று.

Printed at The Liberty Press, Madras 1